

Gyurcsány Ferenc teljes balatonőszödi beszéde

Az, amit el tudtam nektek mondani, itt egy órában, sőt talán több is volt, mint egy óra, az természetesen nem az egész politikánk, az természetesen nem képes magában foglalni egy sor dolgot, amelyet meg kell tenni, és nem képes visszaadni az egyébként szükséges kommunikációnak azt a sokrétűségét, ami kell a sikerhez. Ezzel együtt is a figyelmeztetést és a tanácsokat ez ügyben köszönjük szépen. Ha őszinte vagyok hozzátok, akkor azt tudom mondani, hogy tele vagyunk kétségekkel, hogy a magabiztosság mögött ott van az őrlődés és a gyötrődés. Egészen pontosan tudom, hogy mindaz, amit csinálunk, az nem lesz tökéletes. Hogy egy sor ügyben fogalmam sincsen, hogy melyik, nem a hatodik lépés, még a harmadikat sem tudom. Tudom az első kettőt. És egyszerre kell megpróbálni előrevinni ezeket az ügyeket, fenntartani közöttünk az együttműködést, a jóhiszeműséget, biztosítani a koalíciós partner támogatását, fölkészíteni a legbefolyásosabb lapok vezetőit és vezető publicistáit, hogy mire számíthatnak, bevonni őket ebbe a folyamatba. Megtanulni nem fölszisszenni minden pillanatban és menni előre. Dehogy tudom kiszámolni minden lépésünknek a következményét. Nem tudjuk ! Nincsen ennyi kapacitásunk. Azt az igazság, hogy csak reggel 7 órától éjjelig dolgozik az egész csapat, és hiába, egy pont után nem lehet szélesíteni. Nem tudjuk 12-15 embernél többen körülülni azt az asztalt, amelynél meg kell állapodni kormányzati emberekkel, minisztériumi emberekkel meg szakértőkkel. Nem tudjuk. Ennyi tehetségünk van gyerekek !

Amit meg lehetett csinálni az elmúlt egy hónapban, azt megtettük. Amit az azt megelőző hónapokban titokban meg lehetett csinálni úgy, hogy nehogy a választási kampány utolsó heteiben előkerüljenek olyan papírok, hogy mire készülünk, azt megtettük. Úgy őriztük a titkot, hogy miközben tudtuk, és ti is tudtátok, hogy ha el fog jönni a választási győzelem, utána nagyon neki kell állni, hogy soha ilyen problémánk nem volt. Úgy őriztük a politikai egységet tavaly nyár óta, és mögötte mondjuk a szakmapolitikai egységet, mint soha az elmúlt években. Vagy talán sose. Természetesen mindaz, amit tudunk, az anyagaink kidolgozottsági foka, hogy maga után kívánnivalót. Igen, igazatok van. Pontosan tudjuk mi azt, hogy rengeteg kockázattal nézünk szembe. Amikor azt mondjátok nekem, hogy vigyázzunk oda, mert az Alkotmánybíróság visszaküldhet dolgokat, tudjuk mi ezt. Nem baj, hogy mondjátok, de higgyétek el, tudjuk. Egy nagyon szűk csapat dolgozik Petrétei Jóska mögött, mert hogy nem engedhetjük be a minisztérium egészére ebbe a fázisban még, 5-6-7 ember reggeltől éjszakáig, a szó legszorosabb értelmében, hogy nehogy baj legyen.

Őrületbe kergetjük egymást bizonyos pontokon, hogy összeszedjük a szükséges mennyiségű pénzt a kollegákkal, hanem amikor mennek a politikai egyeztetések, húzzatok már a picába ezzel ! Gyerünk előre ! Nincsen sok választás. Azért nincsen, mert elkürtük. Nem kicsit, nagyon. Európában ilyen böszmeséget még ország nem csinált, amit mi csináltunk. Meg lehet magyarázni, nyilvánvalóan végig hazudtuk az utolsó másfél-két évet. Teljesen világos volt, hogy amit mondunk, az nem igaz. Annyival vagyunk túl az ország lehetőségein, hogy azt, mi azt nem tudtuk korábban elképzelni, hogy ezt a Magyar Szocialista Párt és a liberálisok közös kormányzása valaha is megteszi. És közben egyébként nem csináltunk semmit négy évig. Semmit. Nem tudtok mondani olyan jelentős kormányzati intézkedést, amire büszkéek lehetünk azon túl, hogy a szarból visszahoztuk a kormányzást a végére. Semmit. Ha el kell számolni az országnak, hogy mit csináltunk négy év alatt, akkor mit mondunk ?

Természetesen a dolog az nem szépen, nyugodtan, aprólékosan felépített. Nem. Nem. Őrült lóhalálában készül, mert egy darabig nem csinálhattuk, nehogy kiderüljön, most meg már olyan rohadtul kell csinálnunk, hogy majdnem belebeledünk. Aztán lassan fölbukunk. Mert nem bírjuk jobbra a tempót. Ez a helyzet. Közben meg kell állapodni még a szabaddemokratákkal, meg még miniszteri problémák, meg ismeritek. Nézzétek, a dolog az úgy áll, hogy a legrövidebb távon nincsen választás. Veres Janinak igaza van. Lehet még egy picikét itt tesza-toszászkodni, de nem sokat. Gyorsan eljött az igazság pillanata. Az isteni gondviselés, a világgazdaság pénzbősége, meg trükkök száza, amiről nyilvánvalóan nekem nem kell tudni, segítette, hogy ezt túléljük. Nincsen tovább. Nincsen. És persze még gondolkodhatunk nagyon sokáig, meg kibaszott sok elemzést el lehet végezni, hogy melyik társadalmi csoportot hogy fogja végezni. Azt tudom nektek mondani, nem tudunk még hetekig elemezni gyerekek. Nem tudunk. Az első nap meg kell mondani, hogy mit kell csinálni azért, hogy ebből még idén kiigazítás legyen. Hogy szeptember elsejétől bizonyos adójogszabályok életbe

léphessenek. Elemezgethettek én még egy pár hétig, aztán majd jönnek, akiknek az a szakmájuk, és azt mondják, hogy ők már elemezték. Magyarország le van írva.

Ezért annak az előrebocsátásával, amit csinálunk, az messze nem tökéletes, nem tudok nektek B verziót mondani. Aki a Magyar Szocialista Párt környékén befolyásos véleményformáló makrogazdasági ügyekben, Kornaitól Bokrosig, Békéstől Surányiig, Vértestől a jó ég tudja kicsodáig, azokkal végig beszéltük, végig szenvedtük, végig üvöltöttük. És azt is meg kell mondjam nektek, hogy nagyon sok nagy ötlettel találkozom. Hű, a hétszázát neki! És kiderül, hogy még a legnagyobbak is, a legtöbbre tartottak is százmilliárdos nagyságrendű tévedésekben vannak. Vessünk ki ingatlanadót mindenkire! Tudjátok, hogy mennyi jön be ingatlanadóból, ha minden ingatlant megadóztatunk, ami ötmillió forintnál drágább? Alacsony értékhatárt mondtam, nem százmilliót. Ötöt. És egyébként még odaadjuk az önkormányzatoknak azt az 52 milliárdot, ami a kommunális adóból bejön, mert akkor azt oda kell nekik adni, az az ő bevételekük. Az egész sztorinak az egyenlege kevesebb, mint 20 milliárd forint.

Magyarország talán legbefolyásosabb üzletembere Demjén Sándor. Hatalmas nagy hanggal, hogy Ferikém, olvasom a Sarközy tanulmányban, hogy ha minden háttérintézményt bezárunk, akkor 700-800 milliárd forintot fogunk megtakarítani. Mondom Sanyikám, normális vagy te? Hát legalább te tudhatnál számolni, áldjon meg a jó isten! Odajön Surányi Gyuri barátunk, hogy ő neki megvan, hogyan kell átalakítani úgy a minimálbér adómentességét, hogy közben fent lehessen tartani az igazságosságot. És dolgozunk sokáig vele. Vagy elküldi a papírját, amelyen kiszámolja, és kiderül, hogy minden nagyon jó, csak azt nem tudja, hogy létezik az adójóváírás intézménye ma Magyarországon, és azt is át kell alakítani, és az 230 milliárd forint összességében. Ja? Hát, ha a 200 milliárd forint benne van a pakkban, akkor úgy már nincsen megoldásunk. Általában sok jó ötlet van egészen addig, amíg nem kell számolni. Amikor számolni kell, akkor elfogy a tudomány. Általában sok kritika van, hogy a rendszer nem eléggé kerek, nem eléggé konzisztens, mindenkinek van ötlete, hogy akkor mit vegyünk ki belőle, hogy a maradék konzisztensebb legyen, és máris éppen csak harmadannyi pénz van, mint amennyit össze kell szedni. Ja, úgy én is tudok konzisztens rendszert. Csak az a problémám, hogy nem 50 milliárdot kell összeszedni, hanem nem mondom meg, hogy mennyit. Hát ez a baj. Ráadásul mindezt valahol úgy kell megtenni, hogy amit akarunk csinálni hosszú távon, azt ne keresztbe verje. Gyerekek, nem vagyunk tökéletesek! Egyáltalán nem. Nem is leszünk. Nem tudom nektek azt mondani, hogy minden rendben lesz. Azt tudom nektek mondani, amit mondtam az utolsó egy évben, hogy ami tisztességgel megcsinálható, ami a tehetségünkől kitelik, mert nem játszunk különleges meccseket, mert az energiáinkat nem arra fordítjuk, hogy egymással szarakodjunk, mert nincsenek külön érdekek, amik egyébként nem bírnák ki közöttünk a nyilvánosságot, mert nem valamit akarok veletek elintézni.

Az a csapat, akire rábízátok ennek az oldálnak a vezetését, az a csapat képes nagyjából erre a teljesítményre. Képes nagyjából programot adni. Lehet, hogy van egy másik csapat, amelyik tud mást. Nem tudunk, nem tudunk ennél többet és ennél jobbat. Nem leszünk rá képesek. Ha belegebédünk, akkor se. Nagy munka van, tisztességes munka van egymás között, muszáj megcsinálni. Nem beszélek az Új Magyarországról, a fejlesztésekről, határon túli magyarokról, egyházakhoz fűződő kapcsolatokról és még ezer dologról, mert a nagyhoz képest ma nem ez a legfontosabb. Mindegyikben érdemi, jelentős és mély javaslatok lesznek. Egyik-másik meglepetést is fog okozni. De az egészhez képest, amit el kell döntenünk egymás között, nem ez a legfontosabb. Reform vagy bukás, nincs más. És amikor azt mondom, hogy bukás, akkor beszélek Magyarországról, beszélek a baloldaltól, és nagyon őszintén mondom nektek, beszélek magamról is. És akarok most egyetlen egyszer mondani nektek három percet. Ezt legfeljebb még egyszer fogom én elmondani nektek.

Fantasztikus dolog politikát csinálni. Fantasztikus. Fantasztikus egy országot vezetni. Az utolsó másfél évet azért tudtam én személy szerint csinálni, mert egy dolog ambicionált, és egy dolog fűtött: visszaadni a baloldaltól a hitét, hogy megcsinálhatja, hogy nyerhet, hogy nem kell lehajtani a fejét ebben a kurva országban. Hogy nem kell beszarni Orbán Viktortól meg a jobboldaltól, és tanulja most már meg magát, nem ő hozzájuk mérni, hanem a világhoz. Ez adta a hitet, hogy miért érdemes ezt csinálni. Nagy dolog volt, imádtam, életem legjobb része volt. Most az adja, hogy történelmet

csinálunk. Nem a történelem könyveknek, arra szarok, egyáltalán nem érdekel, hogy benne leszünk-e. Hogy én személy szerint egyáltalán nem érdekel. Csinálunk-e valami nagyot. Azt mondjuk-e, hogy a kurva rohadt életbe, jöttek pár napig, meg merték tenni, és nem szarakodtak azon, hogy hogy a francba lesz majd az útköltség elszámolásunk, bassza meg ! Jöttek párok, akik nem szarakodtak azon, hogy akkor a megyei önkormányzatban lesz-e majd helyük, vagy nem. Hanem megértették, hogy másról szól ez a kurva ország! Hogy megértik azt, hogy azért érdemes politikusnak lenni itt a XXI. század elején, hogy csináljunk egy másik világot ! Csak azért ! Egzisztenciát lehet még találni sokat.

Tudom, hogy nekem ezt könnyű mondani. Tudom, ne vágjátok mindig a képembe ! De csak ezért érdemes ! Majdnem beledöglöttem, hogy másfél évig úgy kellett tenni, mintha kormányoztunk volna, ehelyett hazudtunk reggel, éjjel, meg este. Nem akarom tovább csinálni! Vagy megcsináljuk, és van hozzá egy emberetek, vagy mással kell csinálni! Soha egy darab interjút nem fogok adni akkor, amikor be fogom fejezni, hogy ha vitával fogunk elválni egymástól. Soha. Soha nem fogom a magyar baloldalt bántani. Soha. De csak azért érdemes csinálni, hogy hozzányúljunk a nagy dolgokhoz. Elmagyarázni és majd hosszú bizottságokban ücsörögni, és majd új munkabizottságot tartani, aztán majd kideríteni, hogy soha egyetlen egy törvényben nem tudunk megállapodni, mert újra csak azok a kompromisszumok születnek, ami lényegében a semmittevés kompromisszuma, hogy fönmaradjon, amely eddig volt, mert minden más sérti valakinek az érdekét, ahhoz másik madame kell. Ez az én imádatomat nem fogja megváltoztatni. Egyáltalán nem. Én nem fogok naponta felállni. Volt ilyen minisztere Horn Gyulának is, aki mindig le akart mondani. Volt ilyen miniszterelnök-elődöm is, aki állandóan elmondta, hogy én nem ilyen pasi vagyok. Amíg van benne erő, és megyünk előre, addig igen, és egyszer meg nagyon csöndben elmegyek. Nem érdemes másért.

Mindenki döntse el magában, hogy 4-500 ezer forintért csinálja a dolgot, ami kurva fontos, különösen, ha az embernek már nincsen más szakmája, csak ez, tudom én. Hogy képes-e az elmúlt 15 év összes történetén felülemelkedni és megkötni új védeket, vagy azt gondolja, hogy ez is egy olyan négy év lesz, hogy a francba, túléljük az eddigit is, most is túl leszünk. Volt elég miniszterelnökünk, ezen a pasin is túl leszünk majd. Mi úgy is maradni szoktunk. Lehet, és azt is mondom, hogy ez egy legitim érvelés, és nem is bánt. Egyáltalán nem. Egyáltalán nem. Van ebben a frakcióban nem egy miniszterelnöknek alkalmas ember. Én azt mondom, hogy vegyen mindenki nagy levegőt, igyon kurva sok bort, aludjon egy-két éjszakát és döntse el magában, ha mindenki csak ugyanazt tudja mondani, amit az elmúlt években mindig mondott, és nem jut el odáig, hogy na, a franc egye meg, lehet, hogy mást kell mondani, mint amit mondtam öt éven keresztül, mert láthatólag soha nem tudtunk megállapodni egymással. Mert ha mind a 190 ugyanazokat a mondatokat mondja, mint amit az elmúlt években mondott, akkor ugyanúgy nem fog történni semmi, mert ugyanúgy nem tudunk megállapodni. Bassza meg, ugyan nem értek egyet, de elengedem először. Csinálják !

Máskor meg azt, másik engedje el, hogy hadd csinálhassa. Az nem reform, hogy a többiek változzanak meg. Az nem reform, hogy egyébként kiállunk és mondjuk a népnek a mantrát. Az a reform, hogy hajlandóak vagyunk mi is egy sor ponton átértékelni mindazt, amit eddig gondoltunk és tettünk. És ehhez képest az első hónapoknak a dolga, a kiigazítás dolga, az csak szimpla kényszer. Be kell valljam. Ott tévedtek, ha azt hiszitek, hogy van választásotok. Nincsen. Nekem sincs. Ma legfeljebb az a választás, hogy megpróbáljuk befolyásolni, hogy mi történik, vagy rá fog omlani, a francba. A megoldás biztosan nem tökéletes, igazatok van. Biztosan nem. Csak nem tudunk jobbat. Olyat, amiben meg tudunk állapodni a szakma nagy részével, akivel el tudjuk fogadtatni a piacokkal, el tudjuk fogadtatni a koalíciós partnerrel, és nálunk, akik ezt egy páran a tetején csinálják a Bélától a Veres Janiig, Kiss Pétertől az Ildikóig, Szekeres Imrétől a Hillerig, meg mondjuk velem, nagyjából elhisszük, hogy körülbelül jó. Mert ezeknek el kell hinni. Egyedül külön-külön tudunk mást is, csak nem külön-külön vagyunk, hanem ott ülünk tizenegy néhányan az asztal körül és el kell fogadni. Én azt gondolom, hogy meg lehet csinálni.

Azt gondolom, hogy lesznek konfliktusok gyerekek. Igen, lesznek. Lesznek tüntetések, lesznek. Lehet tüntetni a Parlament előtt, előbb-utóbb megunják, hazamennek. Csak akkor lehet végigcsinálni, ha a lényegben hisznek és a lényegben van egyetértés. Kikerülni a konfliktusokat, önmagunk között, megijedni attól, hogy egyébként sértünk érdekviszonyokat, akkor nem szabad elkezdni. Nem szabad.

Semmihez nem ragaszkodunk, úgy nem igaz, hogy én ahhoz ragaszkodom, hogy van egyvalami a fejemben, hogy annak kell lenni az egészségügyben, annak kell lenni, az izé. Dehogy ! Én ezeket a beszélgetéseket szervezem, mediálom. Nyitom ki a pasikat, hogy mondják el, hogy mi van bennük Nem diktálom, nem igaz. Ha diktálom, akkor, amikor le akarnak lassulni, és nem akarnak megállapodni. Hogy gyerünk a hétszázát, előre ! Ezt tartom a dolgomnak. És amiben megállapodtunk, akkor ne engedjem, hogy lelassuljanak. Nem arról szól, hogy nekem van egy A-Z-ig megírt forgatókönyvem Magyarországra, és azt mondom, hogy ki fogom belőletek verni. Francot ! Van A-Z-ig forgatókönyvem, hogy hogyan lehet a szocialistákban ott lévő hihetetlen energiát arra fölhasználni, hogy az országot megváltoztassák, hogy tegyék már bele, hogy legyenek már úrrá végre a kishitőségükön meg a régi igazságaikon. Arra van ! Aztán, amikor nem bírom, akkor meg kiabálok egyet. Nincsen személyes sztorim ebben az ügyben. Egyáltalán nincsen. Nagy dolgot kaptam ettől, amit a másfél évben csinálhattam. Azt a személyes sztorim, hogy változtassuk meg ezt a kurva országot, mert ki fogja megváltoztatni, Orbán Viktor fogja megváltoztatni a csapátával ?

Vagy C változat, nem történik semmi, el lehet még így egy darabig lébecolni. Persze, hogy bonyolult az egészségügynek a dolga. De hát amelyikünk bemegegy egy egészségügyi intézménybe, tudja, hogy hazugságok sokaságára épül. Persze, hogy az oktatásban borzasztóan nehéz bármihez hozzányúlni, de igen, azt látjuk, hogy nem egyenlően osztja a tudást széjjel. Valamelyikőtök mondta – az Arató Gergely -, az mégiscsak a legnagyobb igazságtalanság kérem szépen, hogy a magyar oktatási rendszer egyik oldalról a köztünk lévő társadalmi különbségeket fölerősíti, nem gyengíti, aztán még szegregál is. Hát ez az igazi nagy probléma ! Ez a nagy gond ! És az a nagy gond, hogy azoknak adjuk az ingyenes állami oktatást kérem szépen, akik a legjobb családokból jönnek ! Hát ehhez képest nem az a botrány, hogy ki kell fizetni 3 százalékonként. Ha van társadalmi botrány, akkor az, hogy a felső tízezer termeli magát újra közpénzen ! Mi meg ezt nem merjük kimondani, és be vagyunk szarva, hogy azt mondjuk, hogy egyébként, ha hét százalék, akkor tessék fizetni. Ne áltassuk itt egymást, ez az igazi botrány ! Az az igazi botrány, ahogy a Laci beszél az ő cigány embereinek, annak tized olyan jó minőségű egészségügyi szolgáltatás jut, mint nekem ! És mióta az anyámnak, ismerik a nevét, azóta neki is jobb jut, a kurva életbe ! Nem tudta, hogy mi történt, megjavult az egészségügyi rendszer fiam ? Mondom, egy lószart mama ! Az az igazság, hogy fölismerik a nevedet ! Ez botrány ! Ehhez képest, társadalmi értelemben a vizitdíj semmi, az nem botrány, az kényelmetlen politikailag. Meg kifizetni. Meg politikailag lehet súlyos következménye, de őszintén szólva, ez a következmény legfeljebb bennünket érint, ha idióták vagyunk. A társadalmi következménye az meg mindenkit érint. Mi azért nem merünk hozzányúlni egy sor nyilvánvaló társadalmi hazugsághoz, mert félünk a ránk ható politikai következményektől. De hölgyeim, és uraim ! Ez egy pár száz embernek meg a családjának, meg az ismerőseinek a problémája, a miénk. De nem azért kell politikusnak lenni, mert ebből olyan kurva jól meg lehet élni, mert már elfelejtettük, hogy milyen autófényezőnek lenni ! Hanem azért, mert meg akarjuk ezeket oldani.

És egyébként pedig épp az az elmúlt négy évnek a tapasztalata, épp az Horn Gyula kormányzásának tapasztalata, hogy nem abba szoktak belebukni emberek, ha valamit csinálnak, meg ha nem csinálnak. Francba is, mibe is akkor ? El kell indulni, tudni kell, hogy mit akarunk csinálni ! Irtózatos lesz az első pár év, persze. Teljesen érdektelen, hogy 20 százaléka a lakosságnak fog ránk szavazni. Tavaly nyáron az utolsó nyolc évben először a 100 emberből a Szonda szerint csak 18 mondta, hogy ránk fog szavazni. Tavaly nyáron gyerekek. Egy évvel később nyertünk. Mi lenne, hogy ha nem az egymás közötti faszkodást miatt veszítenénk el a népszerűségünket, hanem mert csinálunk nagy társadalmi ügyeket, és nem probléma, hogy elveszítjük akkor egy időre a támogatásunkat, aztán majd visszaszerezzük. Mert megértik. És el lehet majd menni vidékre nyugodtan, hogy megcsináltuk, a hétszázát. Hogy nem lett mindenkinek jobb, igazuk van. De neki, meg neki, meg neki, meg kollégiumok épültek ebben a nyüves országban végre újra. Erről szól a politika. Nem arról, hogy melyikünkől lesz kerületi polgármester meg hány helyettese lesz. Fontos az is persze, tudom én. Nem vagyok naiv. De nincs benn az ország első száz legfontosabb ügyében, és mi döntjük el, hogy melyikkel foglalkozunk. Mi ! És az ország azt gondolom, hogy megérdemelné, meg mi magunk is, hogy ilyen dolgokat csináljunk. Szóval, azt tudom nektek mondani, hogy álljunk neki, csináljuk meg, sok igazságotok van a figyelmeztetésben, a féltésben, a részletek ügyében. Csak azt tudom, hogy nem fogok játszani semmilyen játszmát. Sem így, sem így, tesszük a dolgunkat. Amíg nagy tempóval lehet

menni előre, addig megyünk. Ha nem lehet menni és elmagyarázzátok, hogy reform igen, de, ahhoz én nem kellek, ahhoz más kell. És írok majd kibaszott jó könyveket a modern magyar baloldalról. Gyerekek, kell még valamit mondanom Ildikó ?

Balatonöszöd, 2006. május 26.